



Arrest

nr. 86 814 van 4 september 2012
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYDERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2010 het Rijk binnen en diende op 23 september 2010 een asielaanvraag in. Op 30 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Anawarpur te Sylhet District in Bangladesh. U woonde daar samen met uw moeder, uw zus en nog enkele andere familieleden. U bent lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) sinds 2003. U kwam terecht bij de BNP via uw neef, Khalil Ahmed, die lokale voorzitter is van BNP. Khalil Ahmed woont al twintig tot vijfentwintig jaar in Londen, maar keert op regelmatige basis terug naar Bangladesh. Wanneer hij in Bangladesh verbleef, hielp u Khalil Ahmed met zijn politiek werk. U volgde hem overal, u deed mee aan manifestaties van de BNP en u deelde pamfletten uit. U had een theekraam in Moktarpur Bazar. De mensen van BNP kwamen vaak bij u langs om thee te drinken. Op 29 december 2008 won Awami League de verkiezingen. Die avond was er in het huis van uw neef een vergadering over het verlies van de verkiezingen. Op een bepaald moment probeerden leden van Awami League het huis van uw neef te betreden en er ontstond een gevecht. Na dat gevecht werden de kantoren van Awami League in brand gestoken. U weet niet door wie. De politie kwam ter plaatse en u werd bedreigd door de leden van Awami League. Omdat u bang was voor de gevolgen van het tumult vluchtte u naar uw zus in Jokigonj, op 300 mijl van Anawarpur. Toen u bij uw zus was kwam u via uw moeder te weten dat de politie u zocht. Op 30 december 2008 werd er een valse rechtzaak tegen u opgestart. U kon niet terugkeren naar Anawarpur. Daarom besloot u om Bangladesh te verlaten. Op 7 januari 2009 vluchtte u samen met Khalil Ahmed naar India. U gebruikte bij de grensovergang uw eigen identiteitskaart. In India verbleef u zeventien maanden in de stad Allahabad. Khalil Ahmed trok meteen verder naar Engeland. In augustus 2010 verliet u India vanuit Calcutta. U nam een boot. Onderweg stopte de boot twee keer, maar u weet niet waar. Op 22 september 2010 kwam u aan in België. Op 23 september 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw geboorteakte, rechtzaakdocumenten, een brief van BNP en een brief van uw neef.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten ten gevolge van een valse rechtzaak die tegen u werd ingediend door leden van Awami League omwille van uw politieke banden. Ten eerste, slaagt u er niet in om het CGVS te overtuigen van uw politieke profiel. U verklaart dat u lid bent van BNP (Bangladesh Nationalist Party) sinds 2003 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en dat u omwille van die politieke banden persoonlijk geïdenticateerd werd in een valse rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Toch kent u de betekenis van de letters BNP niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is merkwaardig gezien u al sinds 2003 officieel lid was van BNP. U stond steeds aan de zijde van uw neef Khalil Ahmed, die lokale 1 voorzitter was van de partij: u hielp hem met zijn politieke activiteiten, u was zijn lijfwacht, u nam deel aan manifestaties, u deelde pamfletten uit voor BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) en u had tijdens het drinken van thee gesprekken over BNP met andere leden van BNP (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is niet geloofwaardig dat iemand die zo nauw betrokken is bij een politieke partij niet eens de naam kent van die partij. U slaagt er ook niet in om concrete politieke standpunten of programmapunten van de BNP op te sommen. Na drie keer vragen geraakt u niet verder dan te verklaren dat BNP een goede partij is en dat BNP goed wil doen voor het land (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt met welke partijen BNP in alliantie zit, antwoordt u dat het enkel om Jamaat Islami gaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit klopt niet. BNP zat in alliantie met vier partijen in 2008 (blauwe map, punt 1). Uw gebrekkige kennis over BNP ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw politieke profiel. U legt een brief van uw neef met hoofding van BNP voor als bewijs van uw lidmaatschap bij BNP (groene map, punt 3). Gezien deze brief opgesteld is door uw neef (hoewel Khalil Ahmed nergens in de brief verwijst naar jullie familiale band en naar zijn betrokkenheid bij dezelfde problemen) heeft dit document een gesolliciteerd karakter. De brief weegt als bewijsstuk niet op tegen uw gebrekkige verklaringen met betrekking tot uw politieke profiel. Het voorleggen van documenten dient steeds gepaard te gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. Het is bovendien bevreemdend dat u de naam van BNP niet kent, terwijl u een bewijsstuk voorlegt waarop de betekenis van BNP in het groot wordt afgedrukt.

Ten tweede, merkt het CGVS enkele merkwaardige elementen op in uw verklaringen met betrekking tot de valse rechtzaak die, volgens uw verklaringen, in Bangladesh tegen u loopt. Enerzijds verklaart u in de vragenlijst van het CGVS uitgevoerd door DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) dat er op 5 januari 2009 een klacht tegen u werd ingediend (vragenlijst CGVS, punt 1.2. en 1.5.). Tijdens het gehoor verklaart u dat de rechtzaak loopt sinds 30 december 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en uit de documenten die u voorlegt (groene map, punt 2) blijkt dat de klacht al werd ingediend op de avond van de feiten: 29 december 2008. Dit is tegenstrijdig met uw eerste verklaring. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat het incident op 29 december 2008 plaats vond en dat de zaak de dag nadien moet zijn opgestart (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart dat u het tijdens het eerste

interview niet wist, maar dit klopt niet, u hebt weldegelijk exacte data gegeven tijdens uw eerste gehoor bij DVZ. Volgens uw verklaring bent u pas zeker over het tijdstip waarop de rechtzaak werd opgestart sinds u de documenten in handen hebt. Wanneer u meteen erna ermee geconfronteerd wordt dat u al van in Bangladesh op de hoogte was over de datum wanneer er een klacht tegen u werd ingediend of wanneer de rechtzaak werd opgestart aangezien uw moeder u belde om te zeggen dat er een klacht tegen u was ingediend en dat de politie u zocht, antwoordt u dat uw moeder slechts een vrouw is en dat het volgens haar informatie niet zeker was dat er een klacht tegen u was ingediend (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit is weinig geloofwaardig. Als u toen niet zeker was dat er een klacht tegen u liep, dan had u niet meteen het land uitgevlucht. Bovendien is het niet zeker zijn van data geen uitvlucht om een verkeerde datum op te geven. Indien u het echt niet wist tijdens uw eerste gehoor, had u kunnen zeggen dat u de datum van de klacht niet kende. Anderzijds verklaart u dat u Bangladesh verliet door aan de grens met India uw eigen identiteitskaart te gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U had geen problemen aan de migratiecontrole of de douane (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is merkwaardig dat iemand waartegen een rechtzaak loopt in Bangladesh zomaar het land kan en durft te verlaten op vertoon van zijn eigen identiteitsdocumenten. Dit ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de rechtzaak.

Ten derde, legt u geen officiële identiteitsdocumenten neer. U legt hierover tegenstrijdige verklaringen af. U had een identiteitskaart in Bangladesh, maar u hebt die weggesmeten in India (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring bij DVZ. In uw verklaring bij DVZ staat dat uw identiteitskaart werd afgenomen door uw smokkelaar (verklaring DVZ, punt 21). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat afgeven hetzelfde is als weggooien (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit antwoord houdt weinig steek. Over uw internationaal paspoort verklaart u tijdens uw gehoor dat u er geen had in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook dit is tegenstrijdig met uw verklaring bij DVZ. In uw verklaring bij DVZ stelt u dat u uw vervallen paspoort thuis hebt achter gelaten (verklaring DVZ, punt 21). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, kan u enkel verklaren dat wat u bij DVZ verklaarde niet klopte (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U geeft geen verklaring voor deze tegenstrijdige antwoorden. U legt enkel een kopie van uw geboorteakte voor, maar gezien dit slechts een kopie is en gezien originele geboorteaktes gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Bangladesh heeft dit document weinig waarde (blauwe map, punt 2). U legt geen enkel officieel identiteitsdocument voor met foto en u legt over u identiteitsdocumenten tegenstrijdige verklaringen af. Dit doet vermoeden dat u informatie achter houdt met betrekking tot uw identiteit en trekt de echtheid van de juridische documenten die u voorlegt (groene map, punt 2) in twijfel. Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten moet steeds gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. Bangladesh staat bovendien bekend voor haar beschikbaarheid aan (ver)vals(t)e documenten (blauwe map, punt 2).

Ten vierde, is het merkwaardig dat u Bangladesh verlaten hebt zonder uw onschuld proberen te bewijzen. Ondanks uw onschuld, hebt u nooit die onschuld proberen te bewijzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) en hebt u nooit een advocaat aangenomen in Bangladesh om uzelf te verdedigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Het is weinig geloofwaardig dat iemand die niet eens zeker is dat er een klacht tegen hem werd ingediend, aangezien u verklaart dat u daar pas zeker van was nadat u de documenten zag (zie gehoorverslag CGVS, p. 11), zonder zich te informeren of zich te wapenen meteen het land verlaat op basis van een verklaring van zijn moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt waarom u uw onschuld niet probeerde te bewijzen in Bangladesh, antwoordt u dat u dit enkel kan wanneer BNP terug aan de macht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit argument houdt weinig steek gezien uw neef, ondanks zijn relatief hoog profiel, zichzelf achteraf wel heeft verdedigd via de beschikbare beschermingsinstrumenten. Hij kreeg borg en kan voorlopig zijn leven gewoon verder zetten zonder problemen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, wijst u erop dat u het land verliet en dat u een voortvluchtige bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 11) en dat u daarom niet uw onschuld kan proberen te bewijzen. Dit klopt niet want dat geldt ook voor uw neef en hij kan wel gebruik maken van de beschikbare beschermingsinstrumenten. Het CGVS wil hiermee niet aantonen dat u effectief in staat was geweest om uw onschuld te bewijzen, maar het feit dat u, volgens uw verklaringen, het nooit geprobeerd hebt ondanks de beschikbare beschermingsinstrumenten en dat u slechts op basis van een vermoeden Bangladesh verliet ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten vijfde, ondermijnen uw verklaringen met betrekking tot de rol van uw neef in de rechtzaak die tegen u loopt de geloofwaardigheid van uw relaas. Volgens uw verklaring werd uw neef in dezelfde rechtzaak als u verdacht en vluchtte hij samen met u naar India (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Meteen daarna trok hij naar Engeland waar hij al een twintigtal jaren woont. Toch keerde uw neef terug naar

Bangladesh en pendelt hij dat nog steeds op regelmatige basis tussen Engeland en Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is merkwaardig, gezien zijn relatief hoge politieke profiel, dat uw neef zomaar terugkeerde naar Bangladesh terwijl er een rechtzaak tegen hem loopt. Dat ondermijnt zijn vrees en de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de rechtzaak. U verklaart dat hij in staat is om te pendelen tussen Engeland en Bangladesh omdat hij vrij is op borg. Het is weinig geloofwaardig dat iemand die op borgtocht vrij is zomaar het land kan verlaten. Wat er ook van zij, de eerste keer dat uw neef terugkeerde naar Bangladesh was hij, volgens uw relaas, nog een voortvluchtige. Het is weinig geloofwaardig dat iemand met een relatief hoog politiek profiel, nadat hij eerst het land in allerijl ontvluchtte omwille van een valse politiek getinte rechtzaak, zomaar terugkeert naar Bangladesh terwijl de rechtzaak nog steeds loopt. Dit is niet logisch en dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Bijgevolg hebt u het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Er kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept als eerste middel de “schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair-play beginsel en schending van de bewijslast” in. Als tweede middel voert verzoeker de “schending van de materiële motiveringsplicht” aan, en als derde middel de “schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 48/4 Vreemdelingenwet”.

2.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter geen originele identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit, maar enkel een fotokopie van een geboorteakte waarvan niet kan komen vast te staan dat deze op hem betrekking heeft, en waaraan de Raad hoe dan ook principieel geen geloof hecht aangezien fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Dat verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet adstrueert klemt temeer nu zoals de bestreden beslissing terecht stelt, zijn verklaringen zowel inzake zijn identiteitskaart als inzake zijn paspoort tegenstrijdig voorkomen. Immers kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker niet waarheidsgetrouw antwoordt nu niet aannemelijk is dat hij aangaande zijn identiteitskaart op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze werd “afgenomen” (verslag DVZ) door de smokkelaar doch op het CGVS dat hij ze heeft “weggesmeten” (gehoorverslag CGVS, p.9) en aangaande zijn paspoort “achtergelaten” (verslag DVZ) in Bangladesh en op het CGVS had hij er “geen tijd” voor gehad (gehoorverslag CGVS, p.9) in Bangladesh. Voorgaande vaststellingen ondermijnen zijn algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in voor het asielrelaas.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Wat de aangevoerde “schending van de bewijslast” betreft benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart dat hij zich in Bangladesh politiek engageerde voor de BNP, samen met zijn neef die een lokale voorzitter was en verzoeker *“hielp hem daarmee”, “was altijd bij hem” en “was een beetje zijn bodyguard”* (gehoorverslag CGVS, p.4). Nadat de Awami League de verkiezingen op 29 december 2008 gewonnen had ontstond er aan het huis van zijn neef een gevecht tussen leden van BNP en van de AL, en werden er kantoren van de AL in brand gestoken. Toen er naderhand een valse rechtszaak tegen hem werd opgestart, vluchtte hij.

3.3. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker zijn voorgehouden politiek profiel geenszins aannemelijk heeft gemaakt daar hij zelfs de naam voluit van deze partij niet kent, en geheel onwetend is inzake de ideologie, oorsprong en basisprincipes van de BNP en op dit punt niet verder kwam dan *“Als ze aan de macht zijn doen ze vanalles. Dit is een goede partij. (...) ze willen goed doen voor het land”* (gehoorverslag CGVS, p.4), wat niet ernstig is voor iemand die al sinds 2003 lid is van de BNP en actief deelnam aan activiteiten van de partij, met name *“We deden mee aan manifestaties en we deelden pamfletten uit”* (gehoorverslag CGVS, p. 3–4). Van een persoon met een hogere partijfunctie en een jarenlang politiek engagement kan minstens specifieke politieke taal en elementaire partijkennis worden verwacht. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen die uit de vermeende politieke activiteiten voortvloeien, temeer nu verzoekers verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kan verzoeker evenmin overtuigen waar hij stelt dat *“Bovendien blijkt uit de voorgelegde stukken ook dat de veroordeling alleen gebaseerd is op getuigenbewijs hetgeen betekent dat verzoeker geenszins een eerlijk proces kan worden gegarandeerd.”* Daargelaten de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde vervolging kan de commissaris-generaal dan ook worden bijgetreden waar hij verzoeker verwijt geen poging te hebben ondernomen om zich in deze te verdedigen en zijn onschuld te bewijzen wat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde nood aan bescherming verder ondergraaft. Voorts wordt de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder ondermijnd door verzoekers verklaringen dat hij niettemin zijn beweerde vervolging wegens een ernstig misdrijf Bangladesh heeft verlaten met zijn eigen identiteitskaart, en dat zijn neef, een voornaam BNP politicus die al jaren heen en weer pendelt tussen Bangladesh en het Verenigd Koninkrijk en die thans voor dezelfde feiten wordt vervolgd, nog steeds regelmatig kan terugkeren naar Bangladesh.

3.4. De Raad ziet daarbij niet in dat indien verzoeker Bangladesh verliet omdat hij er om politieke redenen werd vervolgd, hij dermate onwetend kan zijn inzake de gerechtelijke procedure die tegen hem zou zijn aangespannen en die hem ertoe hebben aangezet het land te verlaten. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake wanneer de procedure tegen hem werd ingezet, en verder blijkt uit het dossier dat verzoeker evenmin op de hoogte was van de actuele stand van zaken in zijn procedure noch wist wie er was tussengekomen in zijn zaak (gehoorverslag CGVS, p.7).

3.4.1. Aldus dient te worden vastgesteld dat de gerechtsdocumenten die verzoeker neerlegde, en waarvan hij kopieën toevoegt aan het verzoekschrift, geenszins volstaan om het asielrelaas te staven. Dergelijke documenten dienen immers om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen en een overtuigend asielrelaas *wat in casu* geenszins het geval is, temeer nu de neergelegde brieven klaarblijkelijk voorkomen als complaisancestukken en bovendien wat de documenten inzake zijn rechtszaak betreft blijkt uit algemene informatie dat dergelijke valse gerechtsstukken met gemak verkregen kunnen worden in Bangladesh.

3.4.2. In het verzoekschrift onderneemt verzoeker geen ernstige poging om de motieven op grond waarvan zijn asielrelaas werd afgewezen, te weerleggen. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt *“louter te stellen dat de documenten vervalst zijn op basis van een intern document dat aangeeft dat er een groot risico op vervalsing bestaat voor documenten afkomstig uit Bangladesh. ...”*; dat hij *“gaat op geen enkele manier in op de voorgelegde documenten en doet deze louter van de hand als zijnde weinig geloofwaardig aangezien interne documentatie stelt dat officiële documenten mogelijks vervalst kunnen zijn.”*; *“weigert bepaalde aspecten van het vluchtverhaal te onderzoeken en hierop niet dieper ingaat”* en inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen *“vermeldt niet op welke juridische en feitelijke motieven deze veronderstellingen zijn gebaseerd”* stelt de Raad vast dat verzoeker uitgaat van een verkeerde lezing en/of interpretatie van de bestreden beslissing en voorbij gaat aan de talrijke overige bevindingen weergegeven in de bestreden beslissing. De Raad wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is

het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Aldus maakt ook het motief dat blijkt uit algemene informatie dat valse documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Bangladesh slechts een onderdeel uit van de motieven op grond waarvan zijn asielaanvraag werd afgewezen. Vaste rechtspraak van de Raad stelt bovendien dat documenten slechts één element zijn in het afwegen van de nood aan bescherming en dat documenten steeds ondersteund moeten worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

3.5. Voorts, naast het uiten van ongefundeerde verwijten naar de commissaris-generaal toe, beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift hoofdzakelijk tot het citeren van wetgeving, rechtspraak en rechtsleer. Als dusdanig wordt er echter evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient dan ook vast te stellen, na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier, dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas besloten heeft.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

6. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK